

σου ἦν προμερὸς! . . . Ἄγε λοιπόν, Κιρκασία! ἄγε, διότι περιμένω τὸν Ἕλληνα.

Βήματα ἐπλησίαζον τῶντι ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους τῆς θυρίδος, βήματα τόσο ἐλαφρά, ὥστε ἀνδρὸς δὲν ὁμοιάζον.

— Ὁ Ἕλλην δὲν θὰ ἔλθῃ τοῦ λοιποῦ, Μεζάρρα! εἶπεν ἡ Κιρκασία ἐγείρουσα τὸ παραπέτασμα. Δὲν θὰ ἔλθῃ πλέον, καθότι εἶναι πλησίον σου! . . . ἐπρόσθεσε δεικνύουσα τὸν σάκκον.

Ἡ Μεζάρρα τὸν ἤνοιξε φρίττουσα, καὶ ἀναγνώρισα τὴν ξανθὴν κόμην τοῦ Ἑλλήνου, ἔπεσεν ὑπτία καὶ ἄπνους! . . .

Ἡ βευσουμένη ἐνευσε τότε πρὸς τὴν μαύρην δούλην νὰ τὴν συνοδεύσῃ, καὶ ἀπεσύρθη ἡσύχως, μειδιῶσα ὑπὸ τὸ ἀνεμιστήριόν της.

Ἀφ' οὗτου ἡ Μεζάρρα ἐστερήθη τῆς ἀνακτορικῆς εὐνοίας, ὁ Ἀχμέτης διέταξε νὰ τὴν παραφυλάττωσιν. Οὕτως ἦν τῇ σκιάδι συνέταυξίς της εἶχε προδοθῇ παρὰ τινος κατασκοποῦ. Ὅθεν ὁ μὲν Κύριος ἄφησε τὴν ἔπιστον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς εὐνοουμένης, αὕτη δὲ πάλιν παρέδωκε τὸν Ἕλληνα εἰς τὴν διάκρισιν τῆς μαύρης τῆς δούλης.

Μετὰ μίαν ὥραν περίπου, ὅτε ἡ Σελήνη ἠγέρθη ἐπὶ τῶν στιλβόντων κυμάτων, γυνὴ ζῶσα, μετ' ἀκεφαλοῦ ἀνδρικοῦ πτώματος, ἐρρίφθησαν ἄμοῦ ἐκ τοῦ γνωστοῦ ἐξώστου εἰς τὴν θάλασσαν, ἐνῶ ὁ τρυφηλὸς Ἀχμέτης ἐρρέγγεν ἔχων τὴν κεφαλὴν ῥαθύμως ἀναπαυμένην ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς Κιρκασίας.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἀνδρ. Ἀλεξ.)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὁ ΣΥΝΟΔΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ. Ἰσως ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἀρ' οὗ τὸ ἀναγνώσωμεν. Πρὸς τὸ παρὸν ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἀνέγνωμεν μόνον τὰς τρεῖς ἐπιγραφάς του μετὰ τοῦ προοιμίου· καὶ ἡ τοῦ Ἱερωνύμου περικοπὴ ἐκείνη « ἐὰν ἐκ τῆς ἀληθείας γίνηται σκάνδαλον, ἄμεινον σκάνδαλον γίνεσθαι εἰς τὴν ἀλήθειαν παρασιωπᾶσθαι, ἢ μᾶς ἐνεθύμισεν ἀκουσίως τοῦ Σωτῆρος τὴν ἱερὰν ῥῆσιν. α' Ἀγένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται. Δυσιταλεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικός περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἐρρίπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων.

Μὴ ἀναγνόντες τὸ βιβλίον, δὲν ἤξεύρομεν ἂν ἀλήθειαν περιέχῃ ἡ ψευδὸς· τὸ ὑποθέτομεν πλῆρες ἀληθειῶν, μέχρις οὗ τὸ διεξέλθωμεν καὶ ἐγκρίνοντας πληρέστατα καὶ τὸ ἄλλο αὐτοῦ ῥητόν, θέλωμεν νὰ θυσιάξῃται ὁ φίλος Πλάτων εἰς τὴν φιλτάτην ἀλήθειαν. Εἰς ὅμως δισταγμὸς μας μένει, καὶ τὸν προτείνωμεν τοῖς ἠθικολόγοις. Δεδοται τὸ ἀσθενεῖ ἀνθρωπίνῳ

πνεύματι, τοσοῦτον βέβαιον νὰ εἶναι περὶ τῶν κοίσεων του, ὥστε εἰς ὅ,τι αὐτὸ φρονεῖ ἀληθεῖαν, νὰ θυσιάξῃ ἡρέμῳ τῇ συνειδήσει, οὐχὶ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ τὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα, νὰ ῥίπτῃ ἐν τῷ μέσῳ τὸ σκάνδαλον, ὅπερ ἐξαντλεῖ μὲν ταχέως τὰς τῶν βιβλίων ἐκδόσεις, ἀλλὰ περὶ οὗ ἐρρέθη· « οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδάλων; » Τῷ ὄντι κατὰ τὸ προταχθέν τοῦ βιβλίου Χρυσοστομικὸν ῥητόν, « ἡ ἀλήθεια γυμνὴ πρόκειται τοῖς πᾶσιν, ἀλλὰ γυμνὸς ἐπρόκειται καὶ ὁ Νῶε, πλὴν οἱ δύο εὐλογητὴ αὐτοῦ υἱοὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ Χάμ, πατρὸς Χαναάν, ὅστις « εἶδε τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω, » ὁ Νῶε ἀνέκραζεν ἐπικατάρκτος Χαναάν. » Ταῦτα δὲ λέγομεν, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ἀγνοοῦντες εἰσέτι ἂν τὸ βιβλίον τῷ ὄντι ἀληθεῖαν λέγῃ, φρονούντες δὲ μόνον, μέχρις οὗ μᾶς ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπατώμεθα, ὅτι τῶν τῆς πατρίδος συμφερόντων τὸ πριώτιστον, καὶ πρὸς οὐδὲν ἐξισούμενον, εἶναι ἡ ἀδιάσπατος ὅλος τοῦ ἔθνους ἠθικὴ ἐνωσις, ἥς πρώτη καὶ ἀφεικτος βάσις εἶναι ἡ ἐκκλησιαστικὴ σύμπνοια.

INFLUENZA dei Greci nel risorgimento delle scienze e delle lettere, discorso di Achille Varvessis. Napoli. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πονήματος τούτου εἶναι Ἕλλην, ἐξ ἐκείνων τῶν τέκνων τῆς κοινῆς πατρίδος, ἅτινα μακρὰν αὐτῆς ἠναγκασμένα νὰ ζῶσιν, οὐδ' ἠρνήσαντο αὐτήν. οὐδ' ἐπελθόντο αὐτῆς, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ των τρέφουσι ζωτῆρον τὸν Ἑλληνικὸν ζῆλον, καὶ μακρὰν διὰ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ διὰ τῆς παιδείας των διαδίδουσι τὸ ὄνομα αὐτῆς σεβαστὸν καὶ ἐντιμον. Τὸ πόνημά του μετὰ πολλῆς παιδείας καὶ εὐφυΐας καὶ μετ' ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ γεγραμμένον, πραγματεύεται περὶ τῆς μεγάλης ἐπιφρόνης ἦν οἱ Ἕλληνες, τὰ σεβαστὰ ἐκεῖνα λείψανα τοῦ Βυζαντινοῦ ναυαγίου, ἡσκησαν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῶν φώτων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐξ Ἰταλίας καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ ἰσχυρότατα ἀντικρούει τοὺς ἀντιλέγοντας.

ΔΙΔΟΧΑ.

— 82 —

ΝΕΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ· Οἱ ἀνθρακες περιττοί. Ὁ Κ. Βαχόφφονερ ἐφεύρε τρόπον δι' οὗ καθιστᾶ περιττὴν τὴν δαπάνην ἀνθράκων καὶ πάσης καυσίμου ὕλης εἰς τὰς ἐστίας. Ἀντ' αὐτῶν δὲ μεταχειρίζεται μικρὰ μετάλλινὰ πέταλα, ἅτινα πυρρῶμενα διὰ στενοῦ σωλῆνος ἀερίου, διαδίδουσιν ἀπίστευτον ποσότητα θερμότητος, καὶ ἀναδίδουσι φλόγα λαμπρὰν ὁμοιοτάτην πρὸς τὴν τῶν λιθανθράκων, χωρὶς νὰ φθείρωνται καὶ ν' ἀνανεῶνται, χωρὶς ν' ἀφήνωσι τέρρα οὐδὲ λιγνὴν, οὐδὲ καπνόν